

Kakor vam je znano, se je ofenziva za nas dobro iztekla ter sta jo morala Francoz in Angliji popihati z dolgim nosom z Galipolija. Tudi za nas je prišla po dolgem času ura odmora, katerega smo bili že itak nujno potrebni. Ker pa ni bilo nobenega plosnja, potikali smo se po podzemeljskih kotlinah, kot šakali, katerih ima Galipolij mnogo. Kar pride nekega lepega dne višje povelje, da odrinemo v pristanišče A...., da naložimo naše dobro rejene ptičke (možnarje) na ladjo. Ker smo delali z vso vnemo, je bilo delo kmalu izvršeno. Med tem časom smo stanovali v selu J.... v neki mošaji, ali ravno tu notri je bilo šestronogih živali kot mravelj, katere so proti nam napravile splošno ofenzivo. Zadnjo noč se pridruži k temu še neki zanimivejši dogodek.

Kdor pozna slabosti turskih mošej, se sicer ne bo čudil, da imajo domovje v njih vsakovrstne golazni. Zadnjo noč, to je bilo ob 23. na 24. svečana, je ofenziva šestronožcev proti nam nekoliko ponehala, ter je že skoro vsak sanjal o lepih domačih krajih in bogve kaj še vse lepšega.

„Oh!“ Kar naenkrat zakriči par mož, kot bi jih pičil gad. Vsi se zbudimo in planemo po koncu, misleč, da je vse v ognju. Vprašamo, kaj je? „Hudo ba“, zakričijo nekateri. Ko napravimo luč, zapazimo dihurko, katere je naše fantje opraskala. Vračala se je z lova in je lezla v svoje zavetje k Mohamedu. To svojo drznost je plačala s smrtjo. Kmalu na to pa je pričela svirati naša stotniška godba in odrinili smo proti pristanišču. Po mnogih nevarnostih, katere so nam pretile od strani naših sovražnikov, smo srečno dospeli v prestolno mesto Turčije — Carigrad — kot zmagovalci dardaneljskih ožin.

To sem spisal na vožnji iz A.... na Marmorskem morju. Pozdrave vsem štajerskim Slovincem! Topničar Peklar Peter.

Kaj se godi v Rumuniji?

Rumunska vlada je brzojavno odpoklicala aktivne častnike iz inozemstva. Tudi rezervni častniki so dobili povelje, da se kmalu vrnejo. Doma se odrejajo varnostne priprave. Izdala so se nova navodila za brzojave in telefone. Izrečno so imenovani jeziki, katerih se sme posluževati v poštnem in brzojavnem prometu. Številke se ne sme brzojavljati, to pa iz previdnosti pred vohuni.

Mehika in Severna Amerika.

Na Mehikanskem so nastali nemiri, v katerih so trpeli tudi državljani Severnoameriških zveznih držav. Vsled tega se je severnoameriška vlada odločila, da pošlje svoje čete na Mehikansko. To je storila tem rajše, ker je že od nekdanj koprnela po tej naravno bogati kletzi. Vsi nemiri zadnjih 4 let v Mehiki so bili podpirani z denarjem iz Severne Amerike.

Severnoameriška vlada je naročila 2 milijona pušk in 2 milijona granat.

Slovenske žrtve za domovino.

— **Janez Cesar.** Iz St. Vida pri Planini se nam piše: Neusmiljena smrt je pokosila pridnega mladeniča-vojaka Janeza Cesarja. V cvetu mladosti je zatisnil svoje oči za vedno v 20. letu svoje starosti. Težko je bilo slovo, ko se je Janez dne 15. nov. 1915 poslavljal od doma, ker je menda stutil, da se ne vrne nikdar več. Za tolažbo si je vzlet seboj rožni venec in svetinjo Matere božje, ker je bil goreč častilec Marijin in zvest ud Marijine družbe. Janez, spavaj sladko v tuji zemlji!

— **Janez Čerič, Janez Zorec, Janez Zavec in Karol Cafnik.** Od S. v. Petra pri Mariboru nam poročajo: Janez Čerič, cerkveni viničar v Trčovi, svoj čas dragonec-korporal, sešaj četovodja v črno-vojniškem bataljonu, je dal življenje za domovino. Ravno pred Božičem se je bil na 14dnevem dopustu doma. „Grozno je tam, ne pridem več nazaj“, te slutnje so ga obhajale pri vrnitvi. In res. Dne 5. jan. t. l. zvečer je bil zadet od sovražnih krogelj v obe gornji stegni in v hrbet. Bil je pri popolni zavesti, ko so ga prinesli z bojišča. Njegova prva in edina prošnja je bila do g. nadporočnika, naj naznani to ženi. Blagi g. nadporočnik je vse storil. Bil je tistokrat, kakor piše g. nadporočnik župniku, pri popolni zavesti in brez mrzlice, tako da je zdravnik spoznal le lahke rane in so bili vsi prepričani, da se junaški četovodja kmalu vrne. A že dne 7. jan. je umrl v vojni bolnišnici in je pokopan na vojaškem pokopališču na Gorjanskem pri Sežani na Primorskem. Bog naj tolaži in krepi vdovo in njegovih pet nepreskrbljenih otrok! Po smrti je še bil Čerič odlikovan s srebrno kolajno II. razreda. — V bolnišnici v Uzorci v Bosni je umrl dne 23. sept. 1915 Janez Zorec, pešec slovenskoštajerskega pešpolka in pastork J.

Fiojiana, viničarja v Rupičah. Pokopan je v Doboju v Bosni. — Padla sta tudi Janez Zavec in Karol Cafnik, loveca ... lovskega bataljona, prvi v fronti proti Italijanom, drugi pa je umrl na kužni bolezni v Ljubljani.

— **Anton Jesih.** Iz Spitaliča pri Konjicah pišejo: Žrtev vojske je postal priden, nadebuden mladenič Anton Jesih, doma iz Kraberga. Dne 24. svečana 1916 so dobili njegovi stariši pretresljivo poročilo, da je njihov edini ljubljani sin padel častne smrti na bojišču. Bil je šele komaj 22 let. Bil je poštenega, skromnega in tihega značaja. Rad je pomagala starišem pri težkem poljskem delu in tudi iz tuje jim je pridno pošiljal denar. Bil je tudi večletni naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ Dragi Tonček, spavaj sladko v gališki zemlji!

— **Franc Košenina.** Iz Trnovelji pri Celju pišejo: Z italijanskega bojišča nam je došla prežalostna vest, da je nemila smrt pobrala v najlepši dobi cvetočega življenja mladeniča Franca Košenina. Bil je dne 22. oktobra 1915, ob 9. uri dopoldne, smrtno zadet od sovražne granate v glavo in je takoj izdihnil svojo blago dušo. Dne 20. oktobra so se sprejeli njegovi stariši zadnje pismo s poslednjo željo, da bi še rad enkrat pred smrtjo videl svoj ljubi dom in pa svoje drage. Pa žalibog, nemila usoda je zahtevala drugače. Dne 23. oktobra je bil pokopan na doberdobsko vojaško pokopališče. Blagoslovil ga je vojni kurat č. g. Krajnc. Spavaj sladko, dragi France, v goriški zemlji!

— **Janez Kukul.** Iz jugozapadnega bojišča je nam došla žalostna vest, da je umrl dne 30. novembra p. l. Janez Kukul v bolnišnici vsled nalezljive bolezni. Rojen je bil v Zagajčju niže Ptujja. Svoje samaritansko delo kot sanitar je izvrševal v Karpatih in ob reki Dnjestr. Pozneje je šel nad hribovskega Italijana. Moral je v bolnišnico, kjer je ugan v voljo božjo mirno v Gospodu zaspal na tifusu. Pokopan je v Ajdovščini na Primorskem. Rajni zapuščala žalujočo ženo in štiri nepreskrbljene otročiče. Bil je vrl mož. Tebi, dragi mi Janez, pa bodi lahka slovenska goriška zemlja!

— **Franc Ljubše.** Od S. v. Stefana pri Zussmu se nam piše: Na italijanskem bojišču je padel priljubljeni mladenič Franc Ljubše. Italijanska krogla mu je pretrgala nit mladega življenja v 26. letu. Dne 17. oktobra 1915 je še pisal, da je vesel in še zdrav, dne 24. oktobra pa je že daroval svoje življenje domovini na oltar. Bil je naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ Naj mu bo tuja zemlja lahka!

— **Karl Lukovnik.** Iz Rance pri Spodnji S. v. Kungoti se nam poroča, da je šele te dni došla vest, da je dne 16. sept. 1914 v Lvovu umrl za ranami 22letni mladenič član Marijine družbe in naročnik „Slovenskega Gospodarja“ Karl Lukovnik. V bitki pri Lvovu mu je dne 11. sept. ruski šrapnel z drobil nogo, težko ranjenega so Rusi spravili v bolnišnico. Usmiljenki, ki mu je stregla, je pripovedoval o svoji dobri mami, očetu in sestri in o lepi slovenski domovini. Pred smrtjo je še prejel sv. zakramente. Pokopan je na vojaškem pokopališču v Lvovu. Rajni je bil edini sin Karla Lukovnik, posestnika na Ranci.

— **Ivan Močnik.** Iz Velikega Janišberga pri Kapeli se piše: Ko nam je dne 18. dec. 1915 poročal Ivan Močnik o grozni smrti svojega brata Franceta, pač gotovo ni vedel, da so bili takrat tudi že soštetni dnevi njegovega življenja. Oba brata sta se bojevala pri eni in isti stotnji proti zakletemu Italijanu. Kakor smo že poročali v letošnji drugi številki „Slovenskega Gospodarja“, je bil France dne 18. dec. 1915 od sovražne granate smrtno zadet in pri priči mrtev. Ivan se je moral vojskovati dalje naprej, a žalibog, ne dolgo več. Kakor je razvidno iz uradnega poročila, je dobil Ivan dne 3. marca 1916 strel v trebuh in je drugi dan umrl in bil pokopan na vojaškem pokopališču pri Komnu. Hudi udarec za 80-letne mater ob izgubi obeh sinov! Njuni duši gotovo slavite pri Bogu zmago!

— **Vinko Rajh.** Od S. v. Miklavža pri Ormožu nam poročajo: Međ žrtvami za domovino je tudi Vincenc Rajh iz Hermanec. Padel je že mesca junija 1915 v Galiciji. Bođi mu tuja zemlja lahka!

— **Franc Slaček.** S Prevorja se nam piše: Svoje življenje je daroval za cesarja in domovino Franc Slaček. Njegovo telo počiva v Galiciji. Na svidenje nađ zvezdami!

— **Metod Strašek, Janez Butolen, Alojz Krošelj, Franc Pohare in Janez Stiplovšek.** Od S. v. Florijana pod Bočem se nam poroča: Silno priljubljeni Metod Strašek je padel v Volči dolni v Srbiji dne 23. nov. 1914. Zapustil je ženo s petero nepreskrbljenimi otroci. Vrli Janez Butolen, oče štirih nepreskrbljenih otrok, je padel dne 19. nov. 1915 ob Soči. Pridni Alojz Krošelj je padel dne 26. nov. 1915, kakor se zasebno poroča. Franc Pohare iz Stermca, je 25 let star žrtvoval sebe za domovino. V Ljubljani, v slovenski zemlji, je bil pokopan dne 8. avgusta 1915 vrli Janez Stiplovšek. Slava junakom!

— **Valentin Žgank.** Dne 16. febr. 1916 je padel na italijanskem bojišču mladenič Valentin Žgank, doma iz St. Pavla v Savinjski dolini. Uradno poročilo o njegovi smrti se glasi: „Vojna pošta 73. dne 27. II. 1916: Naznanjam, da je pešec Valentin Žgank, pristojen v St. Pavel v Savinjski dolini, dne 16. febr. ob 2. uri popoldne, padel pred sovražnikom kot junak pri Doberdobi. Smrt je nastopila takoj. Z velepoštovanjem Petrovič, rač. počč.“ Imenovani je bil

res vzoren mladenič, ki je delal čast in veselje svojim starišem. Bil je mirnega in blagega značaja, nikomur ni nikdar kaj žalega storil, tako da ni imel sovražnika in ga je vsakdo rad imel, kdor je le imel priložnost z njim občevati. Bil je tudi član sentpavelskega „Orla“, pri kojega prireditvah je rad sodeloval. V kako slabo tovaršijo ni nikdar zahajal. Najljubša mu je bila domača hiša, kjer se je poleg drugega kmečkega dela s svojim bratom Jakobom s posebno vnemo pečal z umnim vzornim čebelarstvom. Prosti čas je porabil za čitanje dobrih časopisov in zlasti „Slovenskega Gospodarja“, katerega je tudi v strelske barke pri Doberdobi redno dobival. Še dne 14. febr. je pisal iz strelskega jarka pri Sy. Mihaelu na Doberdobi, da želi, da bi letos zadnjikrat obhajal svoj god v strelskem jarku. In Bog je res kmalu na to uslišal njegovo željo. In zato pa upamo, da že uživa ta blagi mladenič zaslužen plačilo pri Bogu. Te skromne vrstice torej naj veljajo temu blagemu mladeniču v spomin, zalujočim starišem, sestrama in bratu, katere je iskreno ljubil, pa v tolažbo. Dragi Lente, na svidenje nađ zvezdami!

Potres.

V nedeljo, dne 12. marca, zjutraj med 4. in 5. uro (ob 4.25) se je v naših krajih, posebno pa še v hrvaškem Primorju, čutil tako močan potres, kakor ga že od leta 1895 ni bilo. Iz Zagreba poročajo, da je bilo središče potresa mesto Senj (ob morskem obali, južnoizhodno od Reke) in okolica. Podirali so se dimniki in hišni zidovi so pokali. V Senju je vrglo streho raz neke hiše. Najhujše je potres razsajal v kraju Grižane blizu Senja, kjer je podrlo 22 hiš. Razpokan je cerkveni stolp, župnišče je uničeno, sola je poškodovana. V vasi Bribir blizu Senja je poškodovanih 50 hiš. Človeških žrtev ni ne v Senju, ne drugod. Močno se je potres čutil na otokih ob hrvaškem Primorju, v Poli, Reki, Zagrebu in zahodnem delu Bosne.

Posebno pa so čutili potres na Kranjskem Na Notranjskem so bili potresni sunki v posameznih krajih tako silni, da se je porušilo več dimnikov in podrlo nekaj zidov. Zemlja se je trikrat prav močno zazibala. Po hišah so pokali zidovi, vrata in okna so zašklepetala. Ljudje so prestrašeni bežali na prosto. Ponekod se je zemlja tresla kar pet minut zaporedoma. Potres je spremljalo zamolklo bobnenje.

Skoro vsa poročila soglašajo, da se je prvi potres čutil zjutraj ob 4. uri 25 minut. Kmalu po potresu pa je bil nekako ob 5. uri. Iz Reke se poroča, da se je tam čutil prvi sunek že ob 2. uri zjutraj. V hrvaškem Primorju se je zemlja še v nedeljo večkrat zazibala. Ponekod so čutili rahle sunke še tudi v ponedeljek.

Iz naših krajev smo dobili sledeča poročila o potresu:

Maribor: V nedeljo zjutraj, bilo je točno ob 4. uri 25 minut, sem šel čez Stolni trg. Naenkrat opazim, da so se v bližnji hiši začele gibati svetilke. Kmalu nato sta z Mally-jeve hiše zdrknili na tlak 2 strešni opeki. Potres se je čutil po celem mestu.

S. v. Peter pri Mariboru: Dne 12. marca t. l., ob 4. uri 25 minut, se je čutil pri nas precej močen potresni sunek od izhoda proti zahodu, trajajoč 2 do 4 sekunde. Vrata so močno škripala in okna se šklepetala, ki so v smeri okna. Sibe potresa, reši nas, o Gospod! Reši nas posebno še sedaj, ko ne vemo, kako bomo začeli spomladansko delo na polju. Za ljubi kruhek še nimamo skoraj nič sejano.

S. v. Lovrenc nad Mariborom: V nedeljo, dne 12. marca, zjutraj ob 4. uri, je bil tukaj pet sekund trajajoč močan potres v smeri od zapada proti izhodu; slišalo se je votlo bobnenje.

Celje: Zjutraj proti pol 5. uri nas je zbudil iz spanja precej močan potresni sunek, ki pa ni napravil nobene škode.

Dramlje: Močan potres je bil v nedeljo, v jutro ob 4. uri.

S. v. Ilj pri Velenju: Dne 12. t. m. se je ob pol 5. uri zjutraj slišal potres; bil je rahel sunek z bučanjem.

Razne novice.

Odlikovani vojni kurat. Č. g. Jožef Pinter, vojni kurat 26. domobranskega pešpolka, je zaradi hrabrega in požrtvovalnega zadržanja pred sovražnikom odlikovan z viteškim križcem Franc Jožefovega reda na traku vojaškega zaslužnega križca. Odlikovanec je že poprej dobil duhovni zaslužni križec na traku hrabrostne kolajne.

† **Šolska sestra Mr. Jožefa Zigert.** V zavodu č. šolskih sester v Mariboru je dne 8. marca zvečer umrla č. sestra Mr. Jožefa rojena Marija Zigert. Rajna je bila rojena l. 1851 pri Kapeli blizu Radgone. Redovnica je postala dne 18. novembra 1869. Pogreb se je vršil četrtek dne 10. marca popoldne ob 4. uri. N. v m. p.!